

gayrıresmi tercüme –AB Bakanlığı

MÜZAKERE ÇERÇEVE BELGESİ

Malumları olduğu üzere, 2 – 3 Ekim 2005 tarihinde Lüksemburg’da düzenlenen AB Dışişleri Bakanları toplantısında, Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki katılım müzakerelerinin genel prensiplerini belirleyen müzakere çerçeve belgesi onaylanmıştır. Söz konusu belgenin kabul edilmesini takiben yine 3 Ekim 2005 tarihinde Lüksemburg’da yapılan hükümetlerarası konferansla Türkiye’nin AB’ne katılım müzakereleri resmi olarak başlatılmıştır.

Müzakere Belgesi’nin 7. paragrafına ilişkin olarak AB Dönem Başkanlığınca Konsey’in onayı alınarak yapılan açıklama, yine AB Dönem Başkanlığınca yapılan ve katılım müzakereleri bağlamında AB pozisyonunu ortaya koyan açılış konuşması ve müzakere çerçeve belgesi aşağıda sunulmaktadır.

A) KONSEY’İN RIZASI İLE DÖNEM BAŞKANLIĞI AÇIKLAMASI

“Müzakere Çerçevesinin tüm ilgili uluslararası kuruluşları kapsayan 7. paragrafı, bahse konu uluslararası kuruluşların veya üyelerinin ya da Avrupa Birliği üyesi ülkelerin karar alma özerkliği ve haklarına hanel getirecek şekilde yorumlanamayacaktır.”

B) BAKANLAR TOPLANTISI AÇILIŞI TÜRKİYE’NİN AVRUPA BİRLİĞİ’NE KATILIMI HÜKÜMETLERARASI KONFERANSI (GENEL AB POZİSYONU)

1. AB üye ülkeleri adına, bugün, Türkiye’nin saygıdeğer temsilcilerini ülkeniz ile katılım müzakerelerini başlatacak olan Hükümetlerarası Konferansta misafir etmekten mutluluk duyuyorum.
2. Halihazırda ülkeniz ile Birlik arasında sağlam bağlar bulunmaktadır. Sözleşmeye dayalı ilişkileri 1963 yılında Ankara Anlaşması olarak bilinen Ortaklık Anlaşmamızı imzaladığımız zaman başlatmıştık. 1995 yılında, Gümrük Birliği’nin son aşamasına geldik ve 1999 Helsinki Zirvesinde Türkiye bir aday ülke olarak ilan edildi. Bütün bunlar, hem siyasi hem ekonomik olarak önemli niteliksel adımları temsil etmektedir. Bugün ilişkinin gelişiminde bir başka önemli adım atılmaktadır.

Ortaklık Anlaşması, katılım öncesi dönemde de ilişkilerimiz için bir çerçeve görevi görmeye devam edecektir. Bu Anlaşma, siz ve Topluluk arasındaki ticareti serbestleştirme ve iki taraf arasında ekonomik ve mali işbirliğini teşvik etmek gibi yollarla Topluluğun temel aldığı özgürlüklerin genişletilmesi yönünde ilerleme kaydedilirken daha da yakınlaşacak ilişkilerimizin ana bir ögesi olagelmıştır.

3. Türkiye 1987 Nisan ayında üyelik başvurusu yaptığından bu yana, ardarda gelen Avrupa Konseyi kararları, ülkenizin Avrupa perspektifini hazırlaması için strateji ve araç teşkil etmişlerdir. Bu ciddi bir katılım öncesi mali yardım ile desteklenen bir Katılım Ortaklığını da içermektedir.
4. 16 – 17 Aralık 2004 Avrupa Konseyi Kararlarını hatırlatırız. Komisyon tarafından 6 parça mevzuat tespit edilmiş ve Avrupa Konseyi tarafından bunların yürürlüğe konulması talep edilmiştir. Biz bu mevzuatın hukukun üstünlüğü ile insan hakları ve temel hürriyetlerle uyumlu şekilde tam olarak uygulanmasını bekliyoruz. Aynı

zamanda Ankara Anlaşmasının adaptasyonuna ilişkin Protokol'ün imzalanmasını teyit ediyoruz. Avrupa Topluluğu'nun ve üyelerinin konuya ilişkin pozisyonu Türkiye'nin 29 Temmuz 2005 tarihli Deklarasyonu'na cevaben yayınlanan 21 Eylül 2005 tarihli Deklarasyon'da ortaya konulmuştur.

16 – 17 Aralık 2004 tarihli Zirvede Konsey'den, müzakerelerimiz için bir çerçeve belirlemesi istenmiştir. Müzakere Çerçevesi, Komisyon'un teklifi temel alınarak Konsey tarafından belirlenmiştir. Çerçeve, 5. genişleme deneyimi ve sürekli gelişen müktesebat göz önünde bulundurularak ve Türkiye'nin kendine has özellikleri ile öznel durum ve özellikleri dikkate alınarak hazırlanmıştır. Müzakere Çerçevesi, bugün başlatmakta olduğumuz sürecin özel gereksinimlerini açıkça işaret etmektedir.

Avrupa Konseyi, katılım müzakerelerine paralel olarak Birliğin her aday ülke ile sivil toplumu içeren yoğun bir siyasi ve kültürel diyalog başlatması kararını da almıştır. Bu diyalog, karşılıklı anlayışın iyileştirilmesinde ve ilişkimizin tüm yönleri üzerine taraflar arasında tartışma başlatmayı teşvik etmek açısından önemli bir işlev görecektir.

5. Bugün başlattığımız müzakereler, Avrupa Birliği Anlaşması'nın 49. maddesine dayanmaktadır. Müzakerelerin, ülkenizin yanı sıra tüm üye ülkelerin yer alacağı hükümetlerarası konferans kapsamında yürütüleceğini hatırlatmak isterim. Tüm hükümetlerarası konferanslarda olduğu gibi, bu konferansta da kararlar oybirliği esası ile alınacaktır. Bu süreçte, müzakerelerinin kapatılması için koşulların oluşup oluşmadığına dair karar vermek üye devletlere bağlı olacaktır.
6. Türkiye'nin katılım öncesi stratejisi ve özellikle yargının bağımsızlığını ve işlevini güçlendirmeye, temel hakların (toplama, ifade ve din özgürlüğü) ve kültürel hakların kullanılmasına, sivil-asker ilişkilerinin Avrupa tatbikatı ile daha fazla uyumlu hale getirilmesine ve Güneydoğu Anadolu'daki durumun iyileştirilmesine yönelik reformları tam ve etkili olarak uygulamak için çabalarına devam etmesi gereğini hatırlatırız. Bunlar, siyasi reform sürecinin geri dönülemezliğini garanti etmelidir. Türkiye, barış ve istikrar ile iyi komşuluk ilişkilerinin, çözüm bekleyen ikili konular da dahil, geliştirilmesine dair taahhüdüne uygun olarak bölgesel işbirliğini teşvik etmelidir. Bu, bölge istikrarına katkıda bulunmalıdır.
7. 1998 yılından bu yana Komisyon, Konsey'e, ülkenizin Kopenhag Kriterleri ışığında kaydettiği gelişmeyi, özellikle de Topluluk müktesebatının uyarlanma ve uygulanma oranını gözden geçiren İlerleme Raporları sunmaktadır. Katılım Ortaklığı'nın uygulanması ve müktesebatın üstlenilmesinde kaydedilen ilerleme Ortaklık Organlarında incelenmektedir. Diğer her aday ülke için olduğu gibi, taahhütlerinizin izlenmesi Konsey'i, sizinle müzakerelerin gidişatı üzerine vereceği karar konusunda bilgilendirmek için anahtar bir rol oynamaktadır.
8. Müktesebatın zamanında ve etkin olarak uygulanması ile idari ve adli kapasitenin bu hedefi gerçekleştirecek düzeye getirilmesi üyelik için gerekli ön koşullardır. Bu nedenle, halihazırda başlamış olduğunuz AB müktesebatına uyum sürecinin yoğunlaştırılması gerekmektedir. Ayrıca, katılım müzakerelerinin açıldığı tarihten itibaren müktesebatta kaydedilen gelişmeler de dikkate alınmak durumundadır. Müktesebat, AB Antlaşması'nda da belirtildiği gibi, Birliğin üzerine inşa edilmiş

olduğu amaç ve prensipleri kapsamaktadır. AB, her üye ülkenin tamimiyle paylaşması gereken bir değerler topluluğudur.

9. Süreç kapsamlı ve zorlu olacaktır. Bununla birlikte, kararlılığınıza ve taahhütlerinize olan güvenimiz tamdır ve çabalarınızda sizi desteklemeye devam edeceğiz. Bugün, sizinle bu sürece girmekten memnuniyet duyuyoruz.

C) MÜZAKERE ÇERÇEVE BELGESİ

I) Müzakerelere İlişkin İlkeler

1. Türkiye'nin kendine has özellikleri temelinde yürütülecek olan müzakerelerin hızı Türkiye'nin üyelik yükümlülüklerini yerine getirmekte göstereceği ilerlemeye bağlı olacaktır. Dönem Başkanlığı veya yerine göre Komisyon, mevcut durumu düzenli olarak gözlem altında tutabilmesi için Bakanlar Konseyi'ni tam olarak bilgilendirecektir. Kendi tarafında Birlik, müzakerelerin tamamlanması için gerekli koşulların oluşup oluşmadığına uygun bir zamanda karar verecektir; bu karar 6 sayılı bentte yer alan gerekliliklerin Türkiye tarafından karşılandığına dair Komisyon raporu dikkate alınarak verilecektir.

2. Aralık 2004 tarihindeki Avrupa Konseyi'nde de karar verildiği gibi bu müzakereler Avrupa Birliği Anlaşmasınının 49. Maddesini temel almaktadır. Müzakerelerin paylaşılan hedefi katılımdır. Bu kabil müzakereler sonucu önceden garanti edilemeyen ucu açık süreçlerdir. Birliğin hazmetme kapasitesi de dahil, Kopenhag kriterleri tam olarak dikkate alındığında Türkiye'nin üyelik yükümlülüklerini yerine getirmediğinin ortaya çıkması halinde, Türkiye'nin Avrupa yapılarına mümkün olan en güçlü bağlarla bağlanması temin edilmelidir.

3. Genişleme, Birliğin ve Üye Devletlerin içerisinde oldukları sürekli yapılanma ve bütünleşme sürecini güçlendirmelidir. Gösterilecek her çaba, Birliğin uyum ve etkinliğini korumaya matuf olmalıdır. 1993 Kopenhag Zirvesi kararlarına uygun olarak Birliğin Türkiye'yi hazmetme kapasitesi, bir yandan Avrupa bütünleşmesinin ivmesi de korunmak suretiyle, hem Birliğin hem Türkiye'nin genel çıkarlarına hizmet edecek önemli bir mülahazadır. Müzakereler esnasında Komisyon bu kapasiteyi, üyelik koşullarının Türkiye tarafından karşılanıp karşılanmadığına dair Konseyi haberdar etmek için Türkiye'nin adaylık perspektifinden kaynaklanan ve Ekim 2004 Raporunda belirtilmiş olan tüm konuları da içerecek şekilde izlemelidir.

4. Müzakereler, büyük bölümü daha sonra AB Antlaşması'nın 6(1) sayılı Maddesinde ortaya konulan ve Temel Haklar Şartı'nda da ilan olunan, 1993 yılında Kopenhag Avrupa Konseyi'nde belirlenmiş olan siyasi kriterlere Türkiye'nin yeterli ölçüde uyum sağladığı temelinde açılmaktadır. Birlik Türkiye'den, reform sürecini devam ettirmesini ve hürriyet, demokrasi, hukukun üstünlüğü, ilgili Avrupa içtihatlarını da kapsayacak şekilde insan haklarına ve temel özgürlüklerine saygı konularında daha ileri gelişmeler kaydetmesini; bilhassa işkence ve kötü muamele ile mücadelede sıfır tolerans, ifade özgürlüğü, din özgürlüğü, kadın hakları, sendikal haklar da dahil olmak üzere ILO standartları ve azınlık hakları konularındaki mevzuatını genişleterek konsolide etmesini ve bunları etkin bir şekilde uygulamasını beklemektedir. Birlik ve Türkiye aralarındaki yoğun siyasi diyalogu devam ettireceklerdir. Başta temel özgürlükler ve insan haklarına tam saygının sağlanması olmak üzere, söz konusu alanlarda sağlanan ilerlemelerin geri döndürülemezliğini temin etmek üzere, bunların tam ve etkin olarak uygulanması, bu hususlarda 2004 Raporu ve tavsiye mektubunda olduğu kadar yıllık ilerleme raporlarında da tanımlanan tüm endişe kaynağı

hususlar bağlamında Konseye düzenli olarak rapor sunacak olan Komisyon tarafından yakından izlenmeye devam edilecektir.

5. Türkiye’de hürriyet, demokrasi, insan hakları ve temel özgürlüklere saygı ve hukukun üstünlüğü gibi Birliğin temellerini teşkil eden ilkelerin ciddi ve süreklilik arz edecek şekilde ihlal edilmesi halinde, Komisyon, re’sen veya üye ülkelerin üçte birinin talebiyle müzakerelerin askıya alınmasını ve müzakerelerin kaldığı yerden devam etmesi için gerekli koşulları teklif edebilecektir. Böyle bir tavsiye üzerine Konsey, Türkiye’nin de görüşlerini aldıktan sonra, müzakerelerin askıya alınmasına ve yeniden başlamasına ilişkin koşullara nitelikli çoğunlukla karar verecektir. Hükümetlerarası Konferans’ta üye ülkeler, Hükümetlerarası Konferans’ın genellik arz eden ittifak kuralına hanel gelmeksizin, Konsey kararına uygun olarak hareket edeceklerdir. Bu gibi hallerde Avrupa Parlamentosu bilgilendirilecektir.

6. Müzakerelerdeki ilerleme, Türkiye’nin katılım yönünde ekonomik ve sosyal uyum çerçevesinde ve 2’nci paragrafta atıfta bulunulan Komisyon Raporlarının tespit edeceği ilerleme tarafından yönlendirilecektir. Bu ilerleme aşağıda yer alan şartlar çerçevesinde değerlendirilecektir.

- Aşağıda belirtilen üyelik şartlarını ortaya koyan Kopenhag Kriterleri:

- Demokrasi, hukukun üstünlüğü, insan hakları ve azınlıklara saygı gösterilmesini ve korunmasını garanti altına alan kurumların istikrarı;
 - İşleyen bir pazar ekonomisinin varlığı ve Birlik içindeki rekabet baskısına ve piyasa güçlerine karşı koyma kapasitesine sahip olunması;
 - Siyasi, ekonomik ve parasal birliğin amaçlarına bağlanmak dahil olmak üzere üyelik yükümlülüklerini üstlenme kabiliyetine sahip olunması ve müktesebatın etkin olarak uygulanıp yürütülebilmesi için idari kapasitenin varlığı;
- Türkiye’nin iyi komşuluk ilişkileri için açık taahhüdü ve gerekmesi halinde Uluslararası Adalet Divanı’nın zorunlu yargılama yetkisinin kabulünü de içeren, cari önemli sınır uyuşmazlıklarının BM Antlaşması çerçevesinde barışçı bir şekilde çözülmesi konusunda yüklenimi;
- Türkiye’nin Kıbrıs sorununun BM çerçevesinde, kapsamlı bir çözüm için uygun bir ortamın oluşturulması için gerekli adımların atılması, Türkiye ile Kıbrıs Cumhuriyeti dahil bütün üye ülkeler arasındaki ikili ilişkilerin normalleştirilmesi de atacağı adımlara dahil olmak üzere Birliğin temelini oluşturan ilkelere uygun olarak kapsamlı bir çözüme kavuşturulması konusundaki çabalara sürekli desteğinin temini;
- Türkiye’nin, Ortaklık Anlaşması ve bu Anlaşmayı bütün yeni üye ülkelere genişleten Ek Protokolden kaynaklanan ve bilhassa AB-Türkiye Gümrük Birliğine taalluk edenlerin yanında düzenli olarak gözden geçirilmekte olan Katılım Ortaklığı belgesinin uygulanması ile ilgili yükümlülüklerinin yerine getirilmesi.

7. Katılıma kadar geçecek devre süresince, Türkiye’nin üçüncü ülkelere yönelik politikalarını ve uluslararası kuruluşlardaki pozisyonlarını (tüm AB üyesi ülkelerin bu organizasyonlar ve

düzenlemelerdeki üyeliği de dahil olmak üzere) Birliğin ve üye ülkeler tarafından kabul edilen politika ve pozisyonlara aşamalı olarak uyumlaştırması gerekecektir.

8. Katılım müzakerelerine paralel olarak Birlik, Türkiye ile yoğun bir siyasi ve sivil toplum diyalogu içerisine girecektir. Kapsayıcı sivil toplum diyalogunun hedefi, Avrupa vatandaşlarının katılım sürecine desteğini sağlamak amacıyla halkları bir araya getirerek karşılıklı anlayışın geliştirilmesi olacaktır.

9. Türkiye, diğer katılım müzakerelerinin sonuçlarını üye olduğu zamandaki hali ile kabul etmek zorundadır.

II) Müzakerelerin İçeriği

10. Katılım, Birlik Müktesebatı olarak bilinen Birlik sistemi ve bunun kurumsal çerçevesine iliştilmiş bulunan hak ve yükümlüklerin kabulü anlamına gelmektedir. Türkiye bu müktesebatı üyeliğinin gerçekleşeceği andaki hali ile uygulamak zorundadır. Bunun yanı sıra, katılım, mevzuat uyumu yanında müktesebatının zamanında ve etkin olarak uygulaması anlamına da gelmektedir. Müktesebat sürekli gelişmekte ve şunları içermektedir:

- Birliğin temelini oluşturan Antlaşmaların içeriği, prensipleri ve siyasi hedefleri;
- Antlaşmalara uygun olarak kabul edilen mevzuat, kararlar ve Adalet Divanı içtihatları
- Birlik çerçevesinde kabul edilen sair kurumlar arası anlaşma, karar, beyan, tavsiye ve kılavuz gibi yasal açıdan bağlayıcı olan ya da olmayan diğer mevzuat;
- Ortak Dış ve Savunma Politikası çerçevesinde kabul edilen ortak eylemler, ortak pozisyonlar, imza edilen deklarasyonlar, sonuç bildirgeleri ve sair tasarruflar;
- Adalet ve İçişleri çerçevesinde kabul edilen ortak eylemler, ortak pozisyonlar, imza edilen konvansiyonlar, tavsiyeler, kararlar, beyanlar ve diğer tasarruflar;
- Topluluklar ve Topluluklar ile birlikte üye ülkeler ve Birlik tarafından yapılan; Birlik faaliyetleri ile ilgili olarak üye ülkelerin kendi aralarında yapılan uluslar arası anlaşmalar;

Türkiye'nin, katılım öncesinde müktesebatın Türkçe'ye zamanında çevrilmesini sağlaması ve katılıma kadar AB kurumlarının etkin işleyişi için yeterli sayıda tercüman ve mütercimi eğitmesi gerekmektedir.

11. Türkiye'nin de bir üye ülke olarak istifade ve yükümleneceği, üye olmaktan kaynaklanan hak ve mükellefiyetler, Türkiye ile Topluluklar arasındaki tüm ikili anlaşmaların ve Türkiye tarafından imzalanan ancak üyelik yükümlülükleri ile bağdaşmayan diğer tüm uluslararası anlaşmaların sona ermesi anlamına gelir. Ortaklık Anlaşmasının Topluluk mevzuatından ayrılan herhangi bir hükmü katılım müzakerelerinde emsal olarak esas alınamaz. düşünülemez.

12. Türkiye'nin Topluluk mevzuatından kaynaklanan hak ve yükümlülükleri kabulü, Topluluk mevzuatına spesifik adaptasyonlar yapılmasını, ve istisnai olarak, katılım müzakereleri sırasında tanımlanmaları gerekecek olan geçiş önlemlerini gerektirebilir.

Gerekli olduğu hallerde, Topluluk mevzuatına yapılacak spesifik adaptasyonlarda; mevzuatı uyumlaştırırken üye ülkeler tarafından uygulandığı gibi, o mevzuatın doğasında olan ilkeler, kriterler ve parametreler bazında ve Türkiye'nin özel koşulları dikkate alınarak mutabık kalınacaktır.

Birlik, zaman ve kapsamla sınırlı olmak ve Topluluk mevzuatının uygulanma sürecinin aşamalarını açıkça tanımlayan bir planın eşlik etmesi kaydıyla, Türkiye tarafından talep edilecek geçiş önlemlerini kabul edebilir. Tek Pazar'ın genişlemesi ile bağlantılı alanlarda, düzenleyici önlemler derhal uyumlaştırılmalı ve geçiş dönemleri az sayıda ve kısa olmalı; büyük mali tahsisat gerekleri de dahil olmak üzere büyük çabalar ve kapsamlı uyum gerektiren durumlarda uygun geçiş önlemleri, uyum için devamlılık arz eden ve bütçelendirilmiş ayrıntılı bir planın parçası olarak öngörülebilir. Her hal ve karda, geçiş dönemi önlemleri Birliğin kural ve politikalarına değişiklik getirmemeli, düzgün işleyişine zarar vermemeli veya rekabetin gözle görülür biçimde bozulmasına neden olmamalıdır. Bu bağlamda, Birliğin ve Türkiye'nin menfaatleri dikkate alınır.

Uzun geçiş dönemleri, derogasyonlar, spesifik düzenlemeler veya kalıcı korunma şartları, örneğin korunma önlemi temeli olarak sürekli mevcut olacak şartlar düşünülebilir. Komisyon bunları, uygun hallerde, kişilerin serbest dolaşımı, yapısal politikalar veya tarım gibi alanlardaki tekliflerinin içerisine dahil edebilir. Bundan başka, kişilerin serbest dolaşımının nihai inşasına ilişkin karar alma sürecinde her bir üye ülkenin azami derecede rol oynayabilmesine imkan sağlanmalıdır. Geçiş önlemleri veya korunma önlemleri rekabet veya Tek Pazarın işlenmesine etkilerine göre gözden geçirilmelidir.

Topluluk mevzuatına ayrıntılı teknik adaptasyonlar katılım müzakereleri sırasında kararlaştırılmak zorunda değildir. Bunlar Türkiye ile işbirliği içinde hazırlanacak ve Birlik kurumları tarafından katılım tarihinde yürürlüğe girecek şekilde uygun zamanlarda kabul edileceklerdir.

13. Türkiye'nin katılımının mali boyutu uygulanabilir bir Mali Çerçeve'de ele alınmalıdır. Bu kapsamda, Türkiye'nin katılımının ciddi mali sonuçları olabileceğinden, müzakereler ancak 2014 sonrası için öngörülecek muhtemel mali reformlarla birlikte, Mali Çerçevenin belirlenmesini takiben sonuçlandırılabilir. Bu bağlamdaki bütün düzenlemelerde doğacak mali yükün üye ülkeler arasında adil bir şekilde dağıtılması sağlanmalıdır.

14. Türkiye, katılımını takiben bir derogasyonla üye devlet olarak ekonomik ve parasal birliğe dahil olacak ve gerekli koşulları sağladığına dair bir değerlendirmeye dayanan Konsey kararını takiben Euro'yu ulusal para birimi olarak kabul edecektir. Bu alandaki diğer AB mevzuatı ise katılımı takiben tamamen uygulanacaktır.

15. Özgürlük, güvenlik ve adalet alanına ilişkin olarak, AB'ye üyelik, Birliğe katılımı birlikte bu alandaki tüm müktesebatın, Schengen mevzuatı da dahil olmak üzere, Türkiye tarafından üstlenildiği anlamına gelecektir. Bununla birlikte, söz konusu alandaki müktesebatın bir kısmı, Türkiye'nin hazırlık seviyesinin uygulanabilir Schengen değerlendirmesi temelinde dahili sınırlarda kişiler üzerindeki kontrolün kaldırılmasına ilişkin Konsey kararını müteakiben sadece Türkiye'de uygulanacaktır.

16. AB, nükleer güvenliğin her yönü dahil olmak üzere üst düzey çevresel korumanın önemine işaret etmektedir.

17. Tüm alanlarında AB müktesebatını etkin olarak uygulayacak veya duruma göre üyelikten uygun bir süre önce tam anlamıyla uygulayabilecek seviyeyi yakalamak için Türkiye, hem ulusal hem bölgesel seviyede kurumlarını, yönetim kapasitesini, idari ve yargı sistemlerini Birlik standartlarına yükseltmelidir. Genel olarak, bunun için etkin ve tarafsız kamu hizmetini

temel alan iyi işleyen ve istikrarlı kamu yönetimi ve bağımsız ve etkin bir yargı sistemi gerekmektedir.

III) Müzakere Prosedürleri

18. Müzakerelerin içeriği, bir tarafta tüm Üye Devletlerin ve diğer tarafta aday Devletin katılımı ile gerçekleşen bir hükümetler arası konferansta yürütülecektir.

19. Türk yetkililere açıklamalarda bulunmak, Türkiye'nin spesifik alanlarda müzakerelere başlamasına yönelik hazırlığını değerlendirmek ve müzakerelerde ortaya çıkması muhtemel sorunların ön göstergelerini elde etmek amacıyla, Komisyon tarama süreci olarak adlandırılan müktesebatın resmi olarak incelenmesi sürecini başlatacaktır.

20. Tarama süreci ve müteakip müzakerelere yönelik olarak, müktesebat, her biri ayrı bir politika alanını kapsayan bir dizi başlıklara ayrılacaktır. Söz konusu başlıkların bir listesi ekte yer almaktadır. Türkiye veya AB tarafından müzakere başlıkları için ortaya konulan bir görüş hiçbir şekilde diğer başlıklara yönelik tutumu etkilemeyecektir. Ayrıca, müzakere sürecinde spesifik başlıklarda sağlanan anlaşmalar bütün başlıklar için genel bir anlaşma sağlanıncaya kadar nihai anlaşma olarak değerlendirilmeyecektir.

21. Komisyon'un Türkiye'ye yönelik düzenli ilerleme raporları ve özellikle tarama sürecinde Komisyon tarafından elde edilen bilgiye dayanarak, Komisyon'un önerisi temelinde Konsey, oybirliği ile uygun durumlarda her bir başlıkta müzakerelerin açılması ve geçici olarak kapatılması için eşikler belirleyecektir. Birlik söz konusu eşikleri Türkiye'ye bildirecektir. Başlıklara bağlı olarak, eşikler, özellikle müktesebata hukuki uyum ve yeterli idari ve yargı kapasitesinin mevcudiyetini gösterir şekilde müktesebatın temel unsurlarının başarılı bir şekilde uygulanmasına atıfta bulunacaktır. İlgili kısımlarda, eşikler, özellikle müktesebat altındaki gereklilikleri ve Ortaklık Anlaşması kapsamındaki taahhütlerin karşılanmasını içerecektir. Müzakerelerin ciddi bir süreye yayılması veya yeni müktesebat gibi hususların dahil edilmesi nedeniyle bir başlığın yeniden ele alınması durumunda, mevcut eşikler güncellenebilecektir.

22. Türkiye'den müktesebat ile ilgili olarak pozisyonunu belirtmesi ve eşikleri karşılama hususunda sağladığı ilerleme konusunda rapor sunması talep edilecektir. Türkiye'nin uygun idari ve yargı düzenlemeleri yoluyla etkin ve verimli uygulama da dahil olmak üzere müktesebatı doğru olarak aktarması ve uygulamaya koyması, müzakerelerin hızını belirleyecektir.

23. Bu amaca yönelik olarak Komisyon, saha incelemeleri suretiyle yapılacak uzman değerlendirmeleri de dahil olmak üzere, olabilecek tüm araçları kullanarak, Türkiye'nin tüm alanlardaki ilerlemesini yakından takip edecektir. Komisyon, herhangi bir müzakere başlığında AB Ortak Pozisyonu'nu sunarken, Konseye, Türkiye'nin o alanda kaydettiği gelişme hakkında bilgi verecektir. Konsey, söz konusu müktesebat başlığındaki müzakerelerle ilgili olarak ileride atılacak adımlar hakkında karar verirken bu değerlendirmeyi dikkate alacaktır. Her bir başlıktaki müzakereler bağlamında Komisyon tarafından talep edilebilecek ve Türkiye tarafından Konferansa sağlanması gereken bilgiye ek olarak, Türkiye'nin, bir müzakere başlığının geçici olarak kapatılmasından sonra dahi, ilgili müktesebatın uyumlaştırılması ve uygulanması yönünde kaydettiği gelişme hakkındaki detaylı ve yazılı bir bilgilendirmeyi düzenli şekilde sürdürmesi beklenecektir. Türkiye'nin bir müktesebat başlığı

için belirlenmiş olan önemli kriterleri karşılamada ya da taahhütlerini yerine getirmede başarısız olması halinde, Komisyon, bu müktesebat başlığında geçici olarak kapatılmış olan müzakerelerin yeniden açılmasını tavsiye edebilecektir.

IV) MÜZAKERELER VE MÜZAKERELERİN ORGANİZASYONU İÇİN ÖNGÖRÜLEN PROSEDÜR

1. Başkanlık

Her biri kendi başkanına sahip iki delegasyon arasındaki ikili müzakerelerde, pratikte Konferansa bir Başkan seçilmesi hususu gündeme gelmemektedir.

Toplantılara başkanlık edilmesine ilişkin pratik işler ağırlayan konumundaki delegasyon olan AB delegasyonunun başı tarafından yürütülecektir.

2. Bakan ve bakan yardımcısı düzeyindeki toplantıların sıklığı – çalışma gruplarının oluşturulması

Bakan ve bakan yardımcısı düzeyindeki toplantıların en az 6 ayda bir gerçekleştirilmesi planlanmaktadır. İhtiyaç hasıl olması halinde daha sık toplantı düzenlenebilecektir.

Müzakereler esas olarak bakan ve bakan yardımcısı seviyesinde gerçekleştirilecektir. Çalışma gruplarının oluşturulması müzakerelerin objektif hedefine ulaşılmasını sağlama amacı dışında düşünülmemelidir. Oluşturulur ise, çalışma grupları bakan yardımcılara bağlı olarak faaliyet gösterecek, açık iş tanımları ve belirli takvimleri olacaktır.

3. Toplantıların Yeri

Toplantılar Brüksel’de yapılacak, ancak Nisan, Haziran ve Kasım aylarındaki bakan düzeyli toplantılar Lüksemburg’da gerçekleştirilecektir.

4. Organizasyon

(a) Sekretarya

Konferansın sekretarya servisi, AB Konseyi Genel Sekreteri veya temsilcisine bağlı olacak ve Konsey Genel Sekreterliği yetkilileri ile Türk delegasyonu tarafından atanmış yetkililerden oluşan bir takım tarafından yürütülecektir.

(b) Konferansın Giderleri

Taraflar kendi ulaşım ve konaklama giderleri ile Sekretarya’da görevlendirilen personelinin maaşını ödeyecektir.

Konferansın giderleri (kira, ofis mobilyası ve ekipmanı, telekomünikasyon, çeviri ve tercüme, Konferans için görevlendirilen harici personel) AB Konseyi tarafından sağlanacak avansla karşılanacaktır.

Söz konusu giderler Konsey’in bütçesine özel bir bütçe kaleminden girecektir.

Konsey Genel Sekreteryası, Konferansa, işletme giderleri ile ilgili olarak yıllık mali işletme raporu sunacaktır. Söz konusu harcamalar ortaklaşa anlaşılan prosedürlere uygun olarak taraflar arasında paylaşılacaktır.

(c) Toplantı belgelerinin hazırlanması

Sekreteryaya tarafından hazırlanması talep edilebilecek diğer özel dokümanlar hariç olmak üzere, edinilen deneyimler sonucunda gerek duyulması halinde değiştirilebilecek olan aşağıdaki düzenlemeler uygulanacaktır.

(i) Bakan düzeyindeki toplantılar

- Her toplantı ertesinde Sekreteryaya tarafından hazırlanacak taslak temelinde Bakan yardımcıları tarafından nihayetlenen ve bir sonraki toplantıda onaylanmak üzere hazırlanan özet sonuç belgesi.
- Bakan düzeyindeki toplantıların sözlü beyanları kasete kaydedildiği şekliyle Sekreteryaya arşivinde saklanacak ve bir kararın yorumlanmasına ilişkin ihtilaf doğduğunda başvurulacaktır.

(ii) Bakan yardımcısı düzeyindeki toplantılar

- Her toplantı ertesinde özet sonuç belgesinin hazırlanması.
- Konferans Sekreteryası tarafından hazırlanan taslak temelinde Bakanlar toplantısına sunulacak raporların hazırlanması.

(iii) Çalışma Grupları

- Konferans Sekreteryası tarafından hazırlanan taslaklar temelinde bakan yardımcıları için raporların hazırlanması.

V) EK

FASIL BAŞLIKLARININ GÖSTERGE MAHİYETİNDEKİ ÖN LİSTESİ

(Not: Bu liste, müzakere süreci boyunca her hangi bir aşamada hangi konunun hangi başlık altında ele alınacağına dair kararları hiçbir surette etkilemeyecektir)

- 1- Malların serbest dolaşımı,
- 2- İşgücünün serbest dolaşımı,
- 3- Teşebbüs hürriyeti ve hizmet sunumu serbestisi,
- 4- Sermayenin serbest dolaşımı,
- 5- Kamu ihaleleri,
- 6- Şirketler hukuku,
- 7- Fikri mülkiyet hakları hukuku,
- 8- Rekabet politikası,
- 9- Mali hizmetler,
- 10- Bilgi toplumu ve medya,
- 11- Tarım ve kırsal kalkınma,
- 12- Gıda güvenliği, veteriner ve bitki sağlığı politikası,
- 13- Balıkçılık,
- 14- Ulaştırma politikası,
- 15- Enerji,
- 16- Vergilendirme,
- 17- Ekonomik ve parasal birlik,
- 18- İstatistik,
- 19- Sosyal politika ve istihdam,
- 20- Girişimcilik ve sanayi politikası,
- 21- Avrupa aşan şebekeler,
- 22- Bölgesel politika ve yapısal enstrümanların koordinasyonu,
- 23- Yargı ve temel haklar,
- 24- Adalet, özgürlük ve güvenlik,
- 25- Bilim ve araştırma,
- 26- Eğitim ve kültür,
- 27- Çevre,
- 28- Tüketicinin ve sağlığın korunması,
- 29- Gümrük birliği,
- 30- Dış İlişkiler,
- 31- Dış, güvenlik ve savunma politikası,
- 32- Mali denetim,
- 33- Mali ve bütçesel hükümler,
- 34- Kurumlar,
- 35- Diğer konular